

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 58Ek/2549/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121419699
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Vazanová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6121419699.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: 1.) L.. C. Q., M.: X.X.XXXX, A. Q. F. XXXX, XXX XX N. a 2.) L.. P. U. Q., M.: X.X.XXXX, A. Q. F. XXXX, XXX XX N., zast. zákonným zástupcom: J. Q., L., M.: XX.X.XXXX, A. Q. F. XXXX, XXX XX N., proti povinnému: U. D., M.: X.X.XXXX, A. Q. U. F. XXX/XXX, XXX XX W., o vymoženie výživného a trov exekúcie, vedenom súdnym exekútorom: JUDr. Martin Rišian, so sídlom Exekútorského úradu ul. Pivovarská 1069, 010 01 Žilina, IČO: 37 801 511, pod sp. zn. 140EX 763/21, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd podľa § 61k ods. 1 a) Exekučného poriadku exekúciu v časti zameškaného výživného vo výške 130,80 Eur z a s t a v u j e.

odôvodnenie:

1. Mal. oprávnení, zastúpení matkou sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu cestou súdneho exekútora dňa 16.07.2021 domáhali od povinného vymoženiu zameškaného výživného vo výške 318,70 Eur a bežného výživného vo výške 180,- Eur mesačne, a to na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 10P/13/2016 zo dňa 15.03.2018 a rozsudku Okresného súdu Levice, sp. zn. 10P/13/2017 zo dňa 05.06.2018 (ďalej ako „exekučné tituly“). Zároveň sa domáhali náhrady trov exekúcie.

2. Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Martina Rišiana, vydaním poverenia pod sp. zn. 58Ek/2549/2021 s európskym spisovým identifikačným číslom: ECLI:SK:OSBB:2021:6121419699.1, ktorý ju vedie pod sp. zn. 140EX 763/21.

3. Povinný dňa 28.09.2021 podal súdnemu exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie, ktorý súdny exekútor predložil tunajšiemu súdu dňa 16.10.2021 na rozhodnutie.

4. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, a to uznesením sp. zn. 58Ek/2549/2021 zo dňa 14.03.2022, voči ktorému podal povinný sťažnosť.

5. Tunajší súd uznesením sp. zn. 58Ek/2549/2021 zo dňa 30.08.2022 zrušil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 58Ek/2549/2021 zo dňa 14.03.2022 a vec vrátil vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko vyšší súdny úradník v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, prečo nevykonal dôkaz navrhnutý povinným na vyžiadanie správy od Slovenskej pošty a v odôvodnení chýba konkrétne právne i skutkové zdôvodnenie záveru. V napadnutom uznesení tak absentuje riadne odôvodnenie, prečo nie je obrana povinného dôvodná a nevysporiadaním sa s touto otázkou vyšší súdny úradník zaťažil svoje rozhodnutie vadou.

6. V zmysle záverov obsiahnutých v rozhodnutí o sťažnosti, t. j. uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 58Ek/2549/2021 zo dňa 30.08.2022, ktorými je súdny úradník viazaný, bolo potrebné opätovne rozhodnúť o návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 24.09.2021. Súd preto opätovne

preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie vrátane jeho príloh. Povinný sa návrhom na zastavenie exekúcie domáhal zastavenia exekúcie z dôvodu, že on si svoju vyživovaciu povinnosť riadne plní. V návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že ku dňu podaniu návrhu na vykonanie exekúcie mal každý mesiac výživné uhradené a na preukázanie tohto tvrdenia predložil doklady za obdobie 2018-08/2021 ako prílohu č. 1. Ďalej uviedol, že 18.06.2021 uhradil sumu 220,- Eur, dňa 27.07.2021 sumu 250,- Eur, 26.08.2021 sumu 250,- Eur a v septembri 2021 tiež sumu 250,-Eur). Povinnému z upovedomenia o začatí exekúcie nie je zrejmé, ako bolo vyčíslené zameškané výživné ku dňu 15.07.2021 vo výške 318,70 Eur. Navyše dal súdu do pozornosti, že v zmysle rozsudku OS Levice, sp. zn. 17P/104/2020 zo dňa 26.05.2020 bol zaviazaný platiť zvýšené výživné na mal. Lilian v sume 130,- Eur, dovtedy na túto maloletú oprávnenú uhrádzal 80,- Eur, pričom podľa povinného je uvedený rozsudok OS Levice vykonateľný počnúc 02.07.2021. Vo vzťahu k maloletej dcére Sarah Patrícii je povinný naďalej platiť sumu 100,- Eur mesačne, pričom zaostalé výživné splatil po mesačných splátkach vo výške 50,- Eur, celkom sumu 280,50 Eur. Teda na obe maloleté dcéry bol zaviazaný uhrádzať na výživnom najskôr sumu 80,- Eur + 100,- Eur (do 02.07.2021) a splátku zaostalého výživného 40,- Eur, pričom celková suma zaostalého výživného bola 1.478,70 Eur a túto podľa jeho tvrdenia splatil v júni 2021. V zmysle nového rozhodnutia je povinný platiť sumu 130,- Eur + 100,- Eur, pričom zaostalé výživné ešte nie je splatné, nakoľko podľa výroku III. rozsudku OS Levice sp. zn.17P/104/2020 je jeho splatnosť viazaná na mesiac nasledujúci po právoplatnosti rozsudku. Povinný tiež uviedol, že v mesiaci júl, august a september 2021 zaplatil po 250,- Eur (zhodne ako tvrdí matka), teda viac, ako mu bolo uložené súdom a preto na zameškanom výživnom by nemal mal nedoplatky. Povinný tiež uviedol, že v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie (14.09.2021) nemal na výživnom žiadny dlh, pretože výživné bolo splatné až nasledujúci deň po vydaní upovedomenia o začatí exekúcie. Z vyššie uvedeného je podľa povinného zrejmé, že sú tu skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Taktiež podľa povinného nie je dôvod, aby hradil trovy exekúcie oprávnených, alebo exekútora, pretože on si povinnosť platiť výživné plní a exekútor žiadne výživné nevymohol. Z uvedených dôvodov povinný žiada, aby exekúciu zastavil.

7. Následne dňa 26.01.2022 povinný doručil tunajšiemu súdu žiadosť o rozhodnutie vo veci, v ktorom zároveň oznámil, že uznesením KS v Nitre sp. zn. 12CoP/39/2021 zo dňa 30.11.2021 súd zrušil rozsudok OS Levice sp. zn. 17P/104/2020 zo dňa 26.05.2021 a uvedené rozhodnutia aj súdu predložil. Zároveň týmto podaním súdu predložil poštové poukážky na preukázanie plnenia jeho vyživovacej povinnosti za obdobie od septembra 2021 do januára 2022 (spolu 5 ks).

8. Zákonná zástupkyňa oprávnených k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo vyjadrení uviedla, že tvrdenie otca o úhrade vo výške 1.500,- Eur v období do júna 2021 sa nezakladá na pravde. V skutočnosti uhradil dlžnú čiastku vo výške 1.340,- Eur. Úhrady vo výške 60,- Eur (4 x) od februára do mája 2018 súd konajúci vo veci vo svojom rozsudku zohľadnil. Zvyšné výživné vo výške 1.478,70 Eur začal otec uhrádzať až od júna 2018. Taktiež matka oprávnených vo svojom vyjadrení uviedla, že jednu platbu povinný uskutočnil navyše s poznámkou „pre Paťku a Lilinku na darčeky“, o čom súdu predložila aj dôkaz- poštovú poukážku zo dňa 13.12.2019. Matka maloletých oprávnených súdu vyčíslila úhrady realizované povinným na zameškané výživné vo výške 1478,70 Eur, a to nasledovne:

- v roku 2018 uskutočnil úradu vo výške 20,- Eur 7 x, t.j. celkom uhradil sumu 140,- Eur
- v roku 2019 uskutočnil úradu vo výške 40,- Eur 12 x, t.j. celkom uhradil sumu 480,- Eur
- v roku 2020 uskutočnil úradu vo výške 40,- Eur 12 x, t.j. celkom uhradil sumu 480,- Eur
- v roku 2021 uskutočnil úradu vo výške 40,- Eur 6 x, t.j. celkom uhradil sumu 240,- Eur.

Teda celkom uhradil sumu 1.340,- Eur a z celkovej dlžnej čiastky zostal dlh povinného na zameškanom výživnom vo výške 138,70 Eur. Matka mal. oprávnených potvrdila, že od mesiaca júl 2021 povinný uhrádza mesačne sumu 250,- Eur (100,- Eur Patrícia +130,- Eur Lilian + 20,- Eur zameškané výživné). Podľa matky mal. detí už len samotná skutočnosť, že povinný neplní svoju vyživovaciu povinnosť načas, postačuje ako dôvod pre exekúciu. Momentálne podľa vyjadrenia matky mal. detí na OS Levice prebieha konanie o zaplatenie 164,80 Eur s prísl., pretože otec neoprávnene poberal prídavky na mal. Patrícii. Matka súdu predložila aj časť znaleckého posudku, v ktorom je podľa matky mal. detí okrem iného konštatovanie o ekonomickom týraní. Podľa vyjadrenia matky povinný opakovane uhrádza výživné po splatnosti, a to aj napriek tomu, že má vedomosť o prebiehajúcej exekúcii. Z vyššie uvedených dôvodov matka mal. oprávnených trvá na podanom návrhu na vykonanie exekúcie aj na výške dlžnej sumy zameškaného výživného pre mal. Lilian.

9. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

10. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

11. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

12. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

13. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

14. Podľa § 75 ods. 2 Exekučného poriadku ak počas exekúcie dôjde k zmene rozsudku, ktorá spočíva vo zvýšení výživného, vzťahuje sa exekučný príkaz aj na všetky sumy zvýšeného výživného; zvýšené výživné má rovnaké poradie ako zvyšok pohľadávky.

15. Súd znovu dáva účastníkom konania do pozornosti tú skutočnosť, že predmetom posudzovania v tomto štádiu konania môžu byť len skutočnosti, ktoré nastali v čase do momentu podania návrhu na vykonanie exekúcie, teda do začatia exekučného konania. Preto súd vo vzťahu k platbám povinného uskutočneným po podaní návrhu na vykonanie exekúcie, t.j. po 16.07.2020 uvádza, že sa nimi zaoberať nebude, nakoľko všetky úhrady uskutočnené po uvedenom dátume sa považujú za vymožené v exekúcii, a to bez ohľadu na to, či ich povinný uhradil exekútorovi, alebo k rukám matky mal. detí. Všetky prípadné plnenia, či už dobrovoľne realizované povinným, alebo vymožené súdnym exekútorom, sa považujú za vymožené plnenia a súdny exekútor ich aj ako vymožené eviduje a zohľadňuje pri výkone exekúcie.

16. Súd opätovne preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení, ako aj vyjadrenie matky mal. detí, vrátane všetkých príloh k uvedeným podaniam. Súd taktiež opätovne preskúmal návrh na vykonanie exekúcie ako aj samotné exekučné tituly, a to za účelom posúdenia oprávnenosti a dôvodnosti začatia exekúcie. Z exekučných titulov vyplýva vyživovacia povinnosť povinného uhrádzať výživné na dve maloleté deti, a to bežné výživné na mal. Sarah Patríciu vo výške 100,-Eur mesačne vždy do každého 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky počnúc od 06.01.2018 a na mal. Lilian vo výške 80,- Eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky počnúc dňom 16.08.2016. Exekučnými titulmi bola povinnému tiež uložená povinnosť zaplatiť zaostalé výživné na mal. Sarah Patríciu vo výške 280,50 Eur (povolené splátky po 50,- Eur mesačne spolu s bežným výživným, neuhradením čo i len jednej splátky sa stáva splatným celý dlh) a na mal. Lilian vo výške 1.478,70 Eur (povolené splátky po 20,- Eur mesačne popri bežnom výživnom, pod stratou výhody splátok).

17. Nakoľko dôvody uvedené povinným v jeho návrhu na zastavenie exekúcie zostali nezmenené, resp. neboli povinným v súvislosti či už so zmenou skutkového stavu či iných okolností nijako doplnené, súd vo vzťahu k prebiehajúcej exekúcii zastáva rovnaký názor, a teda že exekúcia je vedená opodstatnene. K argumentom povinného uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie súd uvádza nasledovné:

- K tvrdeniu, že povinný si svoju vyživovaciu povinnosť riadne plní súd uvádza, že uvedené tvrdenie nie je pravdivé, pretože z poukážok predložených povinným jednoznačne vyplýva dlhodobé oneskorené plnenie jeho vyživovacej povinnosti. Tak ako súd uviedol už v prvom uznesení o návrhu na zastavenie exekúcie, povinný bežné výživné uhrádza po termíne splatnosti, t.j. po 15. dni toho ktorého mesiaca. V tejto súvislosti súd opätovne dáva do pozornosti povinnému, že za riadne plnenie vyživovacej povinnosti sa považuje úhrada výživného nielen v súdom určenej výške, ale aj v súdom určenej lehote, t.j. do 15. dňa v tom ktorom mesiaci. Z tohto dôvodu je preto vedenie exekúcie na vymoženie bežného výživného dôvodné.

- K vyjadreniu povinného, že z upovedomenia o začatí exekúcie mu nie je zrejmé, ako bolo vyčíslené zameškané výživné ku dňu 15.07.2021 vo výške 318,70 Eur súd uvádza, že túto sumu má súdny

exekútor daný z poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré bolo tunajším súdom vydané v posudzovanej veci, a to na základe návrhu mal. oprávnených na vykonanie exekúcie, súčasťou ktorého je aj vyčíslenie neuhradenej sumy výživného. V danej veci suma 180,- Eur predstavovala zameškané výživné na mesiac august 2021, ktoré bolo splatné dňa 15.07.2021 a nakoľko mal. oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 16.07.2021, v tomto čase bol povinný s úhradou tohto výživného v omeškaní, a preto uvedená suma bola mal. oprávneným priznaná titulom zameškaného výživného. Suma 138,70 Eur v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie bola podávajúcim súdnym exekútorom vyčíslená ako zostatok neuhradeného zaostaleho výživného na mal. Lilian (t.j. zo sumy určenej exekučným titulom vo výške 1.478,70 Eur po započítaní úhrad evidovaných matkou mal. oprávnených).

- Povinný tiež uviedol, že v zmysle rozsudku OS Levice, sp. zn. 17P/104/2020 zo dňa 26.05.2020 bol zaviazaný platiť zvýšené výživné na mal. Lilian v sume 130,- Eur, dovtedy na túto maloletú oprávnenú uhradil 80,- Eur, pričom podľa povinného je uvedený rozsudok OS Levice vykonateľný počnúc 02.07.2021. K uvedenému tvrdeniu súd uvádza, že toto tvrdenie vyhodnotil ako nepreukázané, pretože povinný zároveň k menovanému uzneseniu OS Levice povinný predložil aj uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 12CoP/39/2021, ktoré s právoplatnosťou dňa 27.12.2021 uvedený prvoinštančný rozsudok zrušilo. Povinný tak neunesol dôkazné bremeno ohľadom tohto jeho tvrdenia. Zároveň súd dodáva, že povinný do dňa vyhotovenia tohto rozhodnutia o jeho návrhu na zastavenie exekúcie súdu nepredložil žiadne konečné, t.j. právoplatné a vykonateľné rozhodnutie vo veci vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 17P/104/2020. Súd má teda v tomto momente za preukázané, že povinný je zaviazaný na úhradu bežného výživného v nezmenenej výške na obe deti, t.j. 180,- Eur mesačne.

- V nadväznosti na skutočnosti uvedené v predchádzajúcom bode súd ďalej k tvrdeniu povinného, že podľa výroku III. rozsudku OS Levice sp. zn. 17P/104/2020 je splatnosť zameškaného výživného viazaná na mesiac nasledujúci po právoplatnosti rozsudku konštatuje, že táto povinným tvrdená skutočnosť je vo vzťahu k prebiehajúcej exekúcii irelevantná, pretože jednak súd nemá preukázanú právoplatnosť a vykonateľnosť tohto rozsudku a na druhej strane, nakoľko z obsahu spisu súd nemá preukázané ukončenie uvedeného konania na OS Levice, ide o skutočnosť, ktorá nenastala do okamihu podania návrhu na vykonanie exekúcie, a preto exekučnému súdu neprináleží neskôr uplatnené skutočnosti v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie posudzovať. Pre úplnosť súd poukazuje na znenie ustanovenia § 75 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého „Ak počas exekúcie dôjde k zmene rozsudku, ktorá spočíva vo zvýšení výživného, vzťahuje sa exekučný príkaz aj na všetky sumy zvýšeného výživného; zvýšené výživné má rovnaké poradie ako zvyšok pohľadávky.“ To znamená, že prípadnú zmenu výšky výživného je potrebné preukázať súdnemu exekútorovi, ktorý na ňu prihliadne pri ďalšom výkone exekúcie, bez toho aby o nej rozhodoval exekučný súd.

- K tvrdeniu povinného, že v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie (14.09.2021) nemal na výživnom žiadny dlh súd uvádza, že pre posúdenie opodstatnenosti vedenia exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie na súd, nie deň vydania upovedomenia o začatí exekúcie exekútorom. K 16.07.2021 bol povinný s úhradou výživného na mesiac august 2021 v omeškaní (uhradil ju poštovou poukážkou dňa 26.08.2021), súd má túto skutočnosť preukázanú v prílohe č. 1 predloženej povinným.

- K úhradám povinného v mesiaci júl, august a september 2021, ktoré zaplatil po 250,- Eur súd uvádza, že sú to tiež skutočnosti, ku ktorým došlo po podaní návrhu na vykonanie exekúcie a ako súd uviedol aj v prvom rozhodnutí o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, súd na tieto platby uskutočnené po podaní návrhu na vykonanie exekúcie neprihliada, ale považujú sa za vymožené v exekúcii. Preto ich eviduje a započíta súdny exekútor v rámci vymožených plnení. Navyše tieto úhrady podľa návrhu na vykonanie exekúcie ani vo vyjadrení zákonnej zástupkyne mal. oprávnených neboli sporné.

- K úhrade zo dňa 18.06.2021 súd uvádza, že táto tiež nie je sporná, pretože bola matkou mal. oprávnených zohľadnená pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie a nebola v exekúcii uplatnená.

- Rovnako k úhrade zaostaleho výživného vo výške 280,50 Eur súd uvádza, že jeho náhradu si mal. oprávnení neuplatnili v exekúcii.

- K úhrade zo dňa 13.12.2019 vo výške 100,- Eur súd uvádza, že túto to výživného nezapočítal, nakoľko matka uviedla a aj priloženou poštovou poukážkou preukázala, že uvedená suma bola určená na darčeky pre mal. oprávnených a aj sám povinný v prílohe č. 1 uviedol poznámku, že je to „platba navyše“, čím podľa súdu jasne deklaroval svoju vôľu, že to je úhrada nad rámec výživného.

- Súd k návrhu povinného na vykonanie dôkazu súčinnosťou so Slovenskou poštou uvádza, že k jeho vykonaniu v tomto konaní nedošlo vzhľadom na to, že zákonná zástupkyňa vo svojom vyjadrení nepoprela samotné úhrady, ani to, že by platby od povinného neprevzala. Namietala najmä oneskorené plnenie výživného, ktoré je z poukážok predložených povinným zjavné a jednoznačne preukázané. V rámci podávania návrhu na vykonanie exekúcie poskytla podávajúcemu súdnemu exekútorovi vyčíslenie

zameškaného výživného, v ktorom zrejme podľa vlastnej evidencie úhrad na výživnom stanovila sumu nedoplatku na tzv. „zaostalom výživnom“ na sumu 138,70 Eur. V rámci rozhodovania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie ani konajúci súd najskôr nezistil rozpor v sume výživného vyčísleného zákonnou zástupkyňou a v sume preukázanej povinným. Preto podľa názoru súdu nebol dôvod žiadať súčinnosť od Slovenskej pošty.

18. Povinný k návrhu na zastavenie exekúcie predložil doklady (poštové poukážky) za obdobie 2018-08/2021 ako prílohu č.1. Súd po zrušení prvého uznesenia o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie opätovne prepočítal platby povinného na výživné pre mal. oprávnených a zistil, že uhradil:

- V roku 20182.070,- Eur ,
- v roku 20192.640,- Eur,
- v roku 20202.640,- Eur a
- v roku 20211.320,- Eur, teda celkom na výživné uhradil 8.670,- Eur.

V zmysle exekučných titulov mal uhradiť:

- V roku 20183.139,20 Eur (9x100,- Eur + 280,50 Eur + 6x80,- Eur + 1478,70 Eur),
- v roku 20192.160,- Eur (12x180,- Eur),
- v roku 20202.160,- Eur (12x180,- Eur) a
- v roku 20211.080,- Eur (6x180,- Eur), teda celkom mal uhradiť 8.539,20 Eur.

Tak ako súd vysvetlil v bode 15. tohto uznesenia, pri posudzovaní návrhu na zastavenie exekúcie môže súd zohľadniť len skutočnosti, ktoré nastali v čase do momentu podania návrhu na vykonanie exekúcie. Preto súd v tomto štádiu konania posudzuje len platby na výživné, ktoré boli uhradené ku dňu podaniu návrhu na vykonanie exekúcie, t.j. do 16.07.2021. Všetky ostatné platby zrealizované po tomto dátume sa považujú za vymožené v exekúcii. Po opätovnom prepočítaní úhrad povinného (oproti zisteniam pri prvotnom rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie) súd zistil chybu v počítaní, a to, že povinný ku dňu 16.07.2021 zaplatil na výživnom pre mal. oprávnených o 130,80 Eur viac, než koľko bol povinný uhradiť v zmysle exekučných titulov. Podávajúci súdny exekútor v návrhu na vykonanie exekúcie zameškané výživné vyčísľil na sumu 318,70 Eur (180,- Eur výživné na mesiac august 2021, splatné 15.07.2021 + 138,70 Eur ako zostatok zo zaostaleho výživného na mal Lilian). Nakoľko súd z predložených poštových poukážok ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie zistil preplatok vo výške 130,80 Eur, je potrebné exekúciu v tejto časti zastaviť. Vo zvyšku zameškaného výživného (187,90 Eur) bol návrh na vykonanie exekúcie podaný správne, teda aj v súlade s preukázanými úhradami povinného. Nakoľko uvedené zvyšné zameškané výživné bolo následne po splatnosti povinným uhradené, tieto platby sa považujú za plnenie vymožené v exekúcie a preto je už zohľadnené a započítané exekútorom.

19. Súd pre úplnosť považuje za potrebné uviesť, že nakoľko platby povinného boli jednak uhrádzané po splatnosti a nie v súlade s exekučnými titulmi (čo sa týka splátok na zaostalom výživnom), sám povinný takýmto spôsobom spôsobil okrem omeškania platieb aj neprehľadnosť v ich evidovaní. Súd mal za preukázané, že v zmysle predložených exekučných titulov je povinný platiť bežné výživné na obe deti vo výške 180,- Eur mesačne (pričom v prípade zmeny výšky výživného treba postupovať v súlade s § 75 ods. 2 Exekučného poriadku). Obe zaostale výživné, na ktoré povinnému boli povolené splátky, sa zosplatnili ešte v roku 2018, nakoľko hneď prvú splátku povinný uhradil po splatnosti (zaostale výživné vo výške 280,50 Eur sa zosplatnilo dňa 16.10.2018 a druhé vo výške 1478,70 Eur dňa 16.09.2018). Dôsledkom toho bolo, že ďalšie výživné po zosplatnení predstavovalo len sumy bežného výživného, nakoľko splátky na zostalé výživné zanikli momentom zosplatnenia zaostaleho výživného.

20. Ďalej súd dáva do pozornosti, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia má podať jasne a zrozumiteľne odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (III. ÚS 78/07, IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05)

21. Súd konštatuje, že po prepočítaní úhrad povinného zistil chybu v počítaní, teda rozpor oproti stavu v čase začatia exekučného konania spočívajúci v preplatku vo výške 130,80 Eur, a preto v tejto časti súd exekúciu tak ako je uvedené vo výrokovvej časti zastavil. Na druhej strane povinný súdu nepreukázal včasné plnenie si vyživovacej povinnosti voči jeho maloletým deťom spôsobom, akým mu to bolo uložené predmetným exekučným titulom (do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca). Z uvedeného dôvodu je vedenie exekúcie opodstatnené a nemožno ju zastaviť v celom rozsahu. Súd sa so skutočnosťami vytknutými v uznesení o zrušení uznesenia sp. zn. 58Ek/2549/2021 zo dňa 14.03.2022 vysporiadal, k tvrdeniam povinného sa vyjadril a zodpovedal otázky účastníkov konania, ktoré majú pre posudzovanú vec podstatný význam. Súd na jednej strane skorigoval sumu zameškaného výživného (ponížil ju o sumu zisteného preplatku), no na druhej strane bolo preukázané, že povinný uhrádza bežné výživné po termíne splatnosti, preto bol návrh na vykonanie exekúcie podaný dôvodne a nie je možné návrhu povinného na zastavenie exekúcie v plnom rozsahu vyhovieť.

22. Na základe vyššie uvedených skutočností súd v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, keď po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, dospel k záveru, že exekúciu je potrebné v časti preplatku na zaostalom výživnom vo výške 130,80 Eur zastaviť.

23. Nakoľko v súvislosti s podaným návrhom povinného na zastavenie exekúcie nevznikli žiadnemu z účastníkov konania žiadne trovy a zároveň žiadny z účastníkov o náhradu trov exekúcie ani nepožiadali, súd o náhrade trov exekúcie nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.